

HALKIMIZ AKPYE NİÇİN OY VERDİ?

Aydınlık Gazetesi, 3 Mayıs 2014

Yıldırım Koç

Halkımız ve halkımızın üçte ikisini oluşturan işçi sınıfımız seçimlerde niçin AKP'ye oy verdi?

Teori Dergisi'nin Mayıs 2014 sayısında "2014 Yerel Seçimleri, AKP ve İşçi Sınıfı" başlıklı uzunca bir yazım yayınlandı. Ayrıntısını (belgeleriyle) orada okuyabilirsiniz. Burada özetleyeyim.

İnsanların büyük çoğunluğu, inançları nedeniyle aldatıldıklarından, sadaka alabilmek için kullaşmayı kabullendiklerinden veya hükümet yanlısı kitle iletişim araçlarının etkisinde kaldıklarından AKP'ye oy vermedi. Halkımız bu kadar aptal değil.

Gönlünüzden geçeni gördüğünüzü zannetmez, gerçeklerle yüzleşerseniz, insanların tavrını anlayabilirsiniz.

Borçlanarak da Olsa Refah Düzeyi Yükseldi

AKP döneminde net gerçek asgari ücret (satılma gücü) yüzde 60 oranında arttı.

AKP döneminde memurların net gerçek aylığı (satılma gücü) yüzde 45 oranında yükseldi.

Diğer işçilerin (kamu ve özel) gerçek gelirleri aşağı yukarı aynı düzeyde kaldı.

Tüketici kredileri ve kredi kartı kullanımı tehlikeli düzeylere ulaştı.

Yıl sonu itibariyle tüketici kredisi bakiyesi 2002 yılında 2,8 milyar TL iken, 2012 Haziran'ında 168,7 milyar TL oldu. Tüketici kredisi kullanan sayısı da aynı dönemde 1,7 milyondan 13,2 milyona çıktı.

Yıl içinde kredi kartıyla yapılan harcama ve nakit çekme ise 2002 yılında 25,7 milyar TL iken, 2013 yılında 427,7 milyar TL'ya yükseldi.

İnsanlar boğazına kadar borçlandı; ancak hayal bile edemediği eve, arabaya, cep telefonuna, televizyona, buzdolabına kavuştu.

Türkiye'de trafikteki özel oto ve kamyonet sayısı 2004 yılında 6,4 milyondur; 2012 yılında 11,0 milyon oldu. Bu süre içinde trafikten çekilen araç sayısı da dikkate alındığında, fark daha da büyükmektedir.

2002-2012 döneminde yaklaşık 5 milyon yeni konut yapıldı.

Türkiye'de yalnızca 2005-2006 yıllarında toplam 41 milyon televizyon satıldı.

Türkiye'de 2005-2012 döneminde toplam yaklaşık 54 milyon buzdolabı satıldı. Yalnızca 2012 yılında satılan buzdolabı sayısı 8,7 milyondur.

Türkiye'de 2005-2012 döneminde yaklaşık 42 milyon çamaşır makinesi ve kurutma makinesi satıldı.

Başkasından utana sıkıla borç isteyen ve bazen bu nedenle aşağılanan insanlar, imrendikleri tüketim mallarına, kendilerini binbir nezaketle davet eden bankaların verdiği kredilerle kavuştular.

Homo economicus borçlandı; ancak beklentilerinin çok üstünde bir yaşam standardına kavuştu.

Sahte Cennete Kananlar

Diğer taraftan kaçak işçilikte ciddi bir azalma yaşandı.

Sigortalı işçi sayısı 2002 yılında 5,2 milyondur; 2013 yılı Eylül ayında 13,3 milyon oldu.

Ne kadar çok insanın, sigortasının yatırılması koşuluyla düşük ücretle çalışmaya hazır olduğunun farkında mısınız?

Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesiyle sağlık hizmetlerine erişim kolaylaştı; sağlık kuruluşlarında hastalara yaklaşım nazikleşti.

AKP iktidarı döneminde üniversite sayısı ve mevcut üniversitelerin öğrenci kontenjanları hesapsız kitapsız bir biçimde artırıldı; üniversite öğrencisi sayısı 2002 yılında 1,9 milyondan, 2013 yılında 4,4 milyona çıktı. Aileler, öğrenci sayısındaki artışın plansızlığına ve keyfilğine bakmadı; kendi çocuklarının üniversiteye girebilmesine baktı; çocuklarının hayatının AKP sayesinde kurtulduğuna inandı. Birçok kent için üniversite öğrencisi ekonomiyi canlandıran etmen oldu.

Eğer siz gidip bu insanlara nasıl yoksullaştığını anlatırsanız, onun Nasrettin Hoca'lığı tutar; sizi üzmemek için "he, he" der; içinden de sizin ne kadar önyargılı olduğunuzu, bir hayal dünyasında yaşadığınızı düşünür.

Bizim sormamız gereken soru, AKP'nin inşaat sektörü ve devletin, işverenlerin ve halkın borçlanması temelinde sağladığı bu sahte rahatlığın sürdürülebilir olup olmadığıdır.

Türkiye ekonomisi ciddi kalp hastasıdır; kalp krizi gündemdedir. Emperyalist güçler ve işbirlikçileri de bir iç savaş yaratma çabası içindedir.

Bir rahatlık vardır; ancak bu sahte rahatlık çökecektir.